

784

Μαρτυρία

φ. 417^τ

/ [Ἐβγ]αλμένες οἱ κάτωθεν τρεῖς μαρτυρίες ἀπὸ Τζανῆ
Θεολογίτην Φ 453

/ + 1688/ Ὀκτωβρίου 27/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κά-
μου τοῦ ὑπογράφοντος / νοτάριου ὁ κύρ Μιχάλης Κατρεφτάκης ἀπὸ ζήτησιν τοῦ
μισέρ Τζανῆ Θεολογίτην ὁ ὁ / ποῖος κύρ Μιχάλης εὐρισκόμενος εἰς τὸ μοναστήριον
τῆς κυρίας μας τῆς Φανερωμένης / ὡς νοικοκύρης καὶ οἰκονόμος τοῦ ρηθέντος μονα-
στηριοῦ ἐθέλησεν ὁ ποτὲ Ἰωάννης υἱὸς τοῦ ποτὲ / Νικολοῦ τῆς Φλουροῦς νὰ πάγην
νὰ μοναχεύσῃν εἰς τὸ εἰρημένον μοναστήριον. "Οθεν ὁ ἄ / νωθεν κύρ Μιχάλης ὡς
οἰκονόμος καὶ νοικοκύρης τοῦ αὐτοῦ μοναστηριοῦ καὶ ὁ ἐφημέριός του ὁ / ἀφέντης
ιερομόναχος ἐξέταζαν τὸν ἄνωθεν προλεγόμενον Ἰωάννην καὶ λέν του πέ μας /
ὅλην τὴν ἀλήθεια ἐπειδὴν καὶ ἔχεις γνώμην νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ μοναστήριον μήπως καὶ
χρεωστεῖς / κανενὸς τίπετις χρέος νὰ μὴν ἔρθου νὰ σὲ γυρεύου ἐδῶν ἐπηλογήθην
λέγειν καὶ εἶπεν τος / ἐγὼ δὲ χρεωστῶν κανενὸς τίπετις παρὰ τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ
νὰ πάρῃν τὴν ψυχὴ μου. "Ετζι / τὸν ἐβάλασιν εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἤκαμε κάμ-
ποσον καιρὸν καὶ ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἦρ / θεν ὁ καιρὸς νὰ δώσῃν τὸ κοινὸν
χρέος τοῦ θανάτου καὶ ὄντας ἐγνώρισεν τὸν θάνατόν του / ἔκραζεν τὸν ἄνωθεν ἀφέντη
ιερομόναχον τὸν ἐφημέριον τοῦ μοναστηριοῦ καὶ ἐξομολό / γησέν τονε κατὰ τὴν
τάξιν τῶν χριστιανῶν καὶ πάλι εἶπε φανεράν σὲ ὅσους ἐτύχασιν ἐκεῖ / πὼς δὲ χρεω-
στεῖν κανενὸς καμμιᾶς λογῆς πρᾶμα πάρεξ τοῦ Ἰωάννη τοῦ Στρατῆ δύο σφῆνες
σι / δερίτικες καὶ ὄχι ἄλλονοῦ κανενοῦς τίποτις καὶ ἀκόμη πὼς τοῦ χρεωστεῖν μίαν
γυναίκα ἀπὲ / τὸ Κουρνοχώριον δύο ρεάλια καὶ πὼς ἔχειν καὶ εἰς τῆς ἀξαδέλφης
του τῆς Μαργαρίτας μία / κασέλα καὶ τηγάνι καὶ ἄλλη μασαρία καὶ τὸ πρᾶμα ποῦ
τοῦ εὐρισκούντονε εἰς τοὺς ἐδικούς του εἶπε / νὰ εἶναι οὕτως ἐμαρτύρησεν ὁ ἄνωθεν
κύρ Μιχάλης.

/ + Ἀκόμα ἐνεφανίστην καὶ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ ιερομόναχος ὁ ἐφημέριος
τῆς κυρίας τῆς Φα / νερωμένης καὶ μαρτυρᾷ καὶ ἡ ἀγιωσύνη του καὶ λέγειν πὼς τὸν
ἐξαγόρευσε τὸν ἄνωθεν Ἰωάννην καὶ ἐ / ξέταξέν τονε καλὰ ἄνι χρεωστῆν κανενὸς
τίπετις καὶ πάλι εἶπεν του λέγειν πὼς δὲ χρεωστεῖν κα / νενὸς τίπετις παρὰ τοῦ
Θεοῦ νὰ πάρῃν τὴν ψυχὴν του. Οὕτως μαρτυρᾷ καὶ ἡ ἀγιωσύνην του ἃ / πάνω εἰς
τὲς σάγρες του.

/ + Ἀκόμα ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισὲρ Θωμᾶς Μιχαλίστης καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς καὶ λέγειν πὼς ὄντας ἤθελε νὰ / πάγην εἰς τὸ μοναστήριν τῆς κυρίας τῆς Φανερωμένης ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης ἤτονε ὁ ἄνωθεν μισὲρ Θωμᾶς / ἐπίτροπος εἰς τὴν ἁγία Κυριακὴ καὶ ἐπῆγεν μὲ τὸν κύρ Μιχάλην τὸν Κατρεφτάκη ὡς οἰκονόμος τῆς / κυρίας τῆς Φανερωμένης καὶ ἤρραν τὸν ἄνωθεν Ἰωάννη εἰς τὸ σπίτι τοῦ μαστρὸ Ἀλέξην Θεολογίτην καὶ / εἶπασιν τοῦ κύρ Ἰωάννη ἐσὺν μελετᾷς νὰ πᾶς εἰς τὴν Φανερωμένην πέ μας ἄνι χρεωστῆς κανενὸς / τίπετις νὰ τὸ ξέρωμε. Ἐπηλογήθην λέγειν καὶ εἶπεν τος ἐγὼ δὲ χρεωστῶν κανενὸς τίπετις παρὰ / τοῦ Θεοῦ νὰ πάρῃ τὴ ψυχὴ μου. Οὕτως μαρτυρᾷ καὶ ἄλλον δὲν κατέχειν.

/ — καὶ γὰρ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν τὶς ἄνωθεν τρεῖς μαρτυρίες / καθὼς ἐμαρτυρήσασιν ἔμπροσθέν μου.

785

Ἀγοραπωλησία

φ. 417^v

/ Φ 453

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 4/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρ[άφον] / τος νοτάριου ἐδῶ παρὼν οἱ εὐλαβέστατοι ἐρεῖς παπᾶ κύρ Βασίλης Συρίγος καὶ παπᾶ κύρ Σταμάτης Σέρ / γης ὁ ὁποῖος παπᾶ κύρ Σταμάτης λέγειν τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν του ἔ / να κομμάτιν χωράφιν ἐλεύθερον παντολεύθερον εἰς τὴν τοποθεσίᾳ Ἀγίου Θαλλαλαί[ου] / εἰς τόπον λεγόμενον Περδίκι τὸ ὁποῖο χωράφιν καθὼς εὐρίσκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα [καὶ] / μὲ πᾶσαν του ποσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει το καὶ πουλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν ἀφέν / τη παπᾶ κύρ Βασίλη ο διὰ ρεάλια τέσσαρα νέτα ἡγου ρεάλια 4 / καὶ ἐβγάλα / καὶ τὸ βοῖβο / νταλίκι / καθὼς ἔβαλαν τὸν κύρ Μα / νώλη Κανάγια καὶ ἐπόκοψέν το τὴν ὁποία πληρωμὴ καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου καθομολογᾷ / ὁ αὐτὸς παπᾶ κύρ Σταμάτης ὁ πουλητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν ἄ / νωθεν ἀγοραστὴν τὸν παπᾶ κύρ Βασίλη καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἔ / να νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν πρᾶμα / καθὼς εὐ / ρίσκεται / περιβο / λιασμέ / νο / τοῦ τὸ παραδίνει νὰ τὸ κάμῃ ὡς θέλει καὶ / βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάζειν ψυχικὸν τὸ δώσειν / καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν γγαιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇ τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν / ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς